

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 188/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť F. C., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody K., pre namietané porušenie jeho základných práv ustanovených v čl. 17 ods. 2, čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. Tp 24/01 z 8. februára 2002, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4 Tpo 54/02 z 19. marca 2002, rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1 T 133/02 z 12. júna 2002, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To 1043/02 z 10. októbra 2002, postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom pri vybavení jeho žiadosti o nazretie do spisu z 22. augusta 2002, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní jeho sťažnosti pre porušenie zákona z 25. októbra 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. C. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2003 doručená sťažnosť F. C., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody K., v ktorej namietal porušenie jeho základných práv ustanovených v čl. 17 ods. 2, čl. 17 ods. 5, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústavy“), ako aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 24/01 z 8. februára 2002, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Tpo 54/02 z 19. marca 2002, rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 133/02 z 12. júna 2002, uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 1043/02 z 10. októbra 2002, postupom okresného súdu pri vybavení jeho žiadosti o nazretie do spisu z 22. augusta 2002, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) pri vybavovaní jeho sťažnosti pre porušenie zákona z 25. októbra 2002.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 8. februára 2002 bol na základe uznesenia okresného súdu sp. zn. Tp 24/01 podľa § 67 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vzatý do väzby ako obvinený z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 a ods. 4 písm. b) Trestného zákona (ďalej len „TZ“). Dôvody väzby uvedené v spomínanom uznesení podľa neho nemajú oporu v zákone a nie sú ničím podložené, pretože v uvedenom čase mal svojho obhajcu, ktorý bol v kontakte s vyšetrovateľom i s poškodeným a mal od neho aj oprávnenie preberať poštu. Sťažovateľ sám má trvalé bydlisko a jeho firma je „zaevidovaná aj na internete“. Rovnako v uznesení uvedený údaj, že sa dlhodobo zdržiaval v zahraničí, je podľa neho zavádzajúci, čo vie preukázať aj listinne. Na tieto skutočnosti upozornil aj okresný súd, ktorý ich však neakceptoval. Rovnako ich neakceptoval ani krajský súd (menovite JUDr. M.), ktorý uznesením sp. zn. 4 Tpo 54/02 z 19. marca 2002 „odvolanie“ sťažovateľa zamietol. Okresný súd sa podľa neho neriadil ustanoveniami o objektívnej pravde, neakceptoval jeho pripomienky na predloženie potrebných dokladov.

V ďalšom texte svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 13. októbra 1999 v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“) uzatvoril kúpno-predajnú zmluvu o dodávke pšenice s P. d. D. P. (ďalej len „PD D. P.“). Sťažovateľ nedostal dohodnutú úhradu od firmy I. E., s. r. o., K., a preto sa dostal do platobnej neschopnosti voči PD D. P., ktoré od zmluvy v súlade s § 367 ObchZ odstúpilo a žiadalo úhradu. Sťažovateľ chcel podľa jeho tvrdení spomínanú úhradu riešiť vybavením pôžičky od firmy S. ž. s., a. s., B. vo výške 600 000 Sk. Predseda PD D. P. však „vydieraním“ zvýšil požiadavku na 1 000 000 Sk, sťažovateľ teda vybavil pôžičku v tejto výške a zároveň ho listom upozornil, že na neho podá trestné oznámenie pre trestný čin vydierania. Spomínané trestné oznámenia 6. júna 2002 zaslal Okresnej prokuratúre v Ž. n. H. a následne aj Obvodnému oddeleniu Policajného zboru v K. n. H. Predseda PD D. P. podal na sťažovateľa trestné oznámenie pre trestný čin podvodu a vo svojej výpovedi podľa sťažovateľa zámerne zamlčal, že mu bola ponúknutá úhrada 600 000 Sk a následne 1 000 000 Sk. Vyšetrovateľ (Ing. Č.) podľa sťažovateľa jeho upozornenia neakceptoval a nevzal do úvahy ani to, že mu chýbali zo strany predsedu PD D. P. dôležité dôkazové materiály. Predseda PD D. P. taktiež podľa neho zamlčal, že vymáhaním pozdĺžnosti poveril bratislavskú firmu. Podľa sťažovateľa sú to všetko dôkazy o tom, že v predmetnej veci nešlo o podvod, ale len o insolventnosť jeho firmy K., s. r. o., ktorá bola riešená z jeho strany vybavením pôžičky, pričom v predmetnej veci došlo zo strany PD D. P. k vydieraniu. Okresný súd sa podľa neho neriadil ustanoveniami o zistení objektívnej pravdy a neakceptoval jeho pripomienky o doložení potrebných dokladov, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že šesť mesiacov nebol schopný predložiť na generálnu prokuratúru trestný spis, aby mohla konať v súlade s § 266 ods. 1 TP a vybaviť jeho sťažnosť.

Sťažovateľ 22. augusta 2002 požiadal okresný súd (menovite JUDr. Ľ. Š.) o nazretie do trestného spisu za účelom prípravy obhajoby pred krajským súdom. Podľa jeho tvrdenia mu spomínaná žiadosť bola zamietnutá listom z 2. septembra 2002.

V súlade s ustanovením § 266 ods. 1 TP sťažovateľ podal 25. októbra 2002 sťažnosť pre porušenie zákona proti právoplatnému rozsudku sp. zn. 1 T 133/02 z 12. júna 2002 generálnej prokuratúre, ktorá mu listom sp. zn. IV P₂ 810/02-7 z 5. decembra 2002 oznámila,

že predmetný spis bude preskúmaný. Sťažovateľ 5. februára 2003 podal spomínanú sťažnosť opakovane. Listom sp. zn. IV P₂ 110/03-6 z 18. februára 2003 mu generálna prokuratúra oznámila, že v lehote do 10. apríla 2003 bude jeho vec vybavená. V ďalšom liste sp. zn. IV P₂ 110/03-12 z 10. apríla 2003 mu generálna prokuratúra oznámila, že sa jej nepodarilo zadovážiť trestný spis vo veci, a preto konanie v tejto veci predlžuje. Keďže od podania predmetnej sťažnosti už ubehlo viac ako sedem mesiacov a vec nebola ukončená, sťažovateľ 15. apríla 2003 podľa neho v súlade s čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ustanovením § 158 ods. 1 písm. a), b) a c) TZ podal priamo generálnej prokuratúre trestné oznámenie pre trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa na JUDr. L. Š. (sudcu), JUDr. V. K. (prokurátorku) a Ing. Č. (vyšetrovateľa), ktoré do dňa zaslania jeho sťažnosti ústavnému súdu nebolo vybavené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovateľ ďalej uviedol :

„ (...) a preto, žiadam Ústavný súd SR, keďže som vyčerpал všetky dostupné opravné prostriedky na ochranu mojich práv. Aby zrušil uznesenie o väzbe sp. zn. T 24/01. Pretože bol zjavne porušený zákon a aby zrušil právoplatný rozsudok 1 T 133/02, v ktorom bol tiež zjavne porušený zákon. A aby v súlade s ustanovením § 57 ods. 2 zákona 38/1993 vrátil vec na prejednanie na občianske súdne konanie.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V súlade s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, nie však jeho právnomu zástupcovi (III. ÚS 90/03).

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa preskúmal v rámci predmetu konania vymedzeného v návrhu rozhodnutia (petite) uvedenej sťažnosti. Z tvrdení sťažovateľa uvedených v sťažnosti, ako aj z listinných dôkazov, ktoré k nej pripojil, vyplýva, že sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 24/01 z 8. februára 2002 sťažnosť, ktorá bola uznesením krajského súdu sp. zn. 4 Tpo 54/02 z 19. marca 2002 zamietnutá, uvedené uznesenie krajského súdu mu bolo doručené 26. apríla 2002. Konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 133/02 bolo skončené rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 133/02 z 12. júna 2002, proti ktorému podal sťažovateľ včas odvolanie, ktoré bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 1043/02 z 10. októbra 2002 zamietnuté a následne bolo sťažovateľovi doručené 28. marca 2003. Sťažnosť sťažovateľa z 15. júna 2003 bola ústavnému súde doručená 17. júna 2003.

Z vyššie uvedených skutočností je teda zrejmé, že sťažovateľ sa v tomto prípade ústavnej ochrany svojich základných práv domáhal až po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, to znamená v tomto prípade zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, už bolo bezpredmetné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa zo 4. augusta 2003 o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. augusta 2003